

Ekstrahandelsret hver Onsdag efter Sørretten, men tillige i de sidste Aar ofte været holdt Ekstraret yderligere paa andre Ugedage. Vi skulle derhos forudstikke, at vi af forskellige praktiske Grunde, særlig ogsaa under Hensyn til de Overvejelser, som Ordningen af den civile Retspleje her i Landet i det hele er Genstand for i en af Regeringen nedsat Kommission, have ment for Tiden at burde bortse fra alle saadanne Forandringer — om de end yderligere kunde bidrage til at lette Arbejdet — som vilde gribe ind i den egentlige Ordning af Rettergangen ved Søs og Handelsretten, saaledes f. Eks. fra Forslag til en stærkere Gennemførelse af Principperne for mundtlig Retspleje, om saadanne end tillige i andre Retninger kunde være hensigtsmæssige og endnu mere vilde forøge den Nytte, som Proceduren for Søs og Handelsretten efter vor Overbevisning i det hele har medført, og ligeledes fra Forslag om Flytning af Grænsen mellem smaa og store Sager (f. Eks. fra 200 til 400 Kr.), om Forandringer i Begrænsninger af Rettens Kompetence m. m. — Vi skulle endelig tilføje, at, ligesom de af Rettens Medlemmer, som endnu kun i kortere Tid have fungeret i samme, selvfølgelig ikke kunne udtale sig med den Erfaring om alle de enkelte Punkter som Rettens ældre Medlemmer, saaledes har der vel hos nogle af Medlemmerne været Tvivl om Nødvendigheden og Rigtigheden af enkelte af Forslagene, men dog ikke stærkere, end at de alle have ment i det hele at kunne tiltræde samme.

Vort Hovedandragende er det, at Antallet af Rettens handelskyndige Medlemmer maa blive forøget fra 25 som hidtil til 30. Idet vi gaa ud fra, at der ikke er nogen som helst Sandsynlighed for en Afstagen, men tværtimod, om end med forbigaaende Fluktuationer, for en fortsat Stigning af Arbejdet ved Handelsretten, formene vi haade, at en Forøgelse bør finde Sted, og at det næppe vil være heldigt nu at blive staaende ved en noget mindre Forøgelse, f. Eks. til 28, for saa muligt om kun saa Aar igen at forhøje Antallet, hvad der vilde nødvendiggøre ny, besværlige Omordninger, men at man nu bør gaa til en saadan Forøgelse, som tør haabes at være tilstrækkelig for en længere Aarrække, og vi skulle tillige fremhæve, at ved en Forøgelse af Antallet af handelskyndige Medlemmer til 30 vil det blive langt lettere at faa en let og natur-

lig Forretningsomgang mellem dem. Vi mene derhos efter nøje Overvejelse, at det ikke vil vise sig vanskeligt blandt Kjøbenhavns Handelsstand at skaffe de fornødne gode og ansete Kræfter til at beskæde det forhøjede Antal Pladser, og det saa meget mere, som det, naar Arbejdet lettes ved en saadan Forøgelse, ogsaa vil falde lettere at faa de virkelig dygtige Kræfter til ligesom hidtil at virke længe i Rettens Tjeneste, hvad der er af saa stor Betydning for dens Ansæelse og for Sikkerheden i dens Arbejde, men hvad man kan befrugte vanskelig vil opnaas, naar Arbejdet vedblivende stiger for de enkelte Medlemmer.

Vi mene endvidere at burde andrage paa, at de handelskyndige Medlemmer fremtidig vælges paa 5 i Stedet for som hidtil paa 4 Aar ad Gangen, hvad der ligeledes meget vil lette Forretningsgangen, og hvad der ikke kan antages at ville medføre nogen som helst Vanskelighed.

I Forbindelse dermed mene vi tillige at burde andrage paa, at der hvert Aar afgaar 6 af de saaledes valgte 30 handelskyndige Medlemmer, hvad der yderligere vil bidrage til at kunne skaffe en god Forretningsomgang og snarest vil lette nødvendige Forhøvelser af Medlemstallet samt ikke kan fremkalde noget virkelig Besvær, idet det allerede nu ikke har været sjældent, at der paa Grund af ekstraordinær Afgang mellem Medlemmerne har maattet holdes Valg hyppigere end hvert andet Aar.

Vi tro derhos at burde andrage paa, at Rettens handelskyndige Medlemmer fritages for, som foreskrevet ved Søs og Handelsretslovens § 49, at deltage i Søforklaringer og Søforhør. Denne Bestemmelse turde nærmest være en Arv fra ældre Tid, der har savnet tilstrækkelig Grund. Der er i Virkeligheden derved Tale om Forretninger, med Hensyn til hvilken de handelskyndige Medlemmer ikke kunne antages at have særlig Sagkundskab, og Bestemmelsen turde vise sig som endnu mindre heldig, efter at Søloven og Loven af 12te April 1892 have indført saa betydelige Forandringer med Hensyn til Søforklaringer og Søforhør, hvorved de i øvrigt ogsaa ere blevne meget bekvæmligere. Formanden bør ved dem formentlig kun assisteres af søkyndige Medlemmer.